

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 74. Sepulvedæ rationes a Francisco Victoria confutatae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

bat; tandem vero Dominicus Soto rationes utrinque allatas ad epitomen redegit, & Senatus Chiappano Episcopo præcepit, ut omnes suas rationes scripto traderet ad Cæsarem transmittendas, quod & effectui datum. At Carolus Imperator aliis negotiis distentus, bellisque gravissimis obrutus rem indicisam reliquit, nihilque certi decrevit, ut proin Hispanorum crudelitates in Indiis fuerint saltem toleratæ, cum ergo Bartholomæus de las Casas hosce miseros juvandi spe decideret, Anno Salvatoris nostri millesimo quingentesimo quinquagesimo primo in Hispaniam reversus est, ac postquam per quinquaginta annos in hoc Regno fidem Catholicam indefesso studio propagasset, Episcopatum suum in manibus summi Pontificis abdicavit, & Madritum secessit, ubi quindecim adhuc annos vita superstes tandem anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, ætatis vero suæ octogesimo secundo animam Deo reddidit.

Sæc. XVI.
A.C. 1548.

§. LXXIV.

Sepulvedæ rationes a Francisco Victoria confutatæ.

Paulo post Franciscus de Victoria celeberrimus Ordinis S. Dominici Theologus Sepulvedæ rationes intrepido
Franc. de
Theol.
recoll. 5. § 9.
§ 8.
ac

Sæcul. XVI. ac liberrimo calamo confutavit, atque
A.C. 1548. ex validis rationum momentis, aucto-
 ritatisque testimoniis ea, quæ sequun-
 tur, comprobata reddidit. I. Infulse hic
 Doctor Israelitas, ac Chananæos con-
 fert, cum inter clarum Dei mandatum,
 & Pontificis definitionem ingens discrimen
 intercedat. II. Pontificum nunquam
 ea mens fuit, ut hæc gentes tam
 crudelem in modum haberentur. III.
 Nec ad illos æquiori jure, atque ad Cæ-
 sarem pertinet Indorum Regiones dona-
 re. IV. Si Pontifices quamdam in il-
 los auctoritatem obtinent, ea non po-
 test esse in bona temporalia, nisi dum-
 taxat quatenus hæc tangunt bonum
 spirituale, quamvis & hoc jus a mul-
 tis Auctoribus in controversiam ducatur,
 qui disertis verbis tradunt, quod
 Papa Regiones infidelium, ut ad fidem
 convertantur, aliis donare nequeat,
 eoquod nullam in eos jurisdictionem
 habeat. V. Etiam si Indi auctoritatem
 Pontificis agnoscere recusaverint, non
 tamen hic propterea illis bellum inferre,
 eosque bonis suis exuere, multo minus
 vero vitam eis adimere potest: præci-
 pue cum hi miseri Evangelio sese adeo
 non opposuerint, ut potius ad Christi
 doctrinam recipendam valde propensi
 fuissent, si cum minori severitate fuisset
 habiti. VI. Etiam si fuerint Infide-
 les,

les, ac criminibus obnoxii, propterea tamen non amittebant suorum bonorum dominium, itaque sub hoc prætextu nemo illos bonis ipoliandi, vel trucidandi jus habet, si ipsi nullam injuriam committunt. VII. Mercium commercia in eorum Regionibus haberi libere possunt, quin eis jugum imponatur, vel fraudes, dolique adhibeantur. VIII. Denique salutare quidem est, ut ad amplectendam fidem inducantur: id tamen fieri oportet per viam lenitatis, ac valida argumenta, non autem per vim, & metum, cum fides voluntate libera: nequaquam vero coacta suscipi debeat. His itaque rationibus ductus hic Religiosus vanos confutabat obtentus, quibus Hispani sibi persuadebant, quod hujus Nationis bona, ac Regionem usurpandi jure gaudeant.

Sæcul. XVI.
A. C. 1549.

§. LXXV.

Carolus V. ex Germania in Flandriam profectus.

Evoluto aliquot temporis intervallo *Sleid. l. 21.*
Carolus V. relicta urbe Augustana *p. 746.*
in Flandriam redire constituit, ut eo opportunius, si necessitas exigeret, Franciam invadere, cunctisque a Joanne Friderico Saxonie Duce, ac Hassie Landgravio forte attentandis promptius obvia-